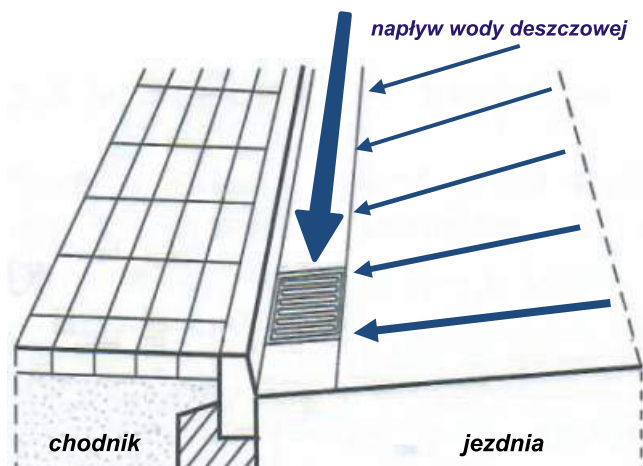
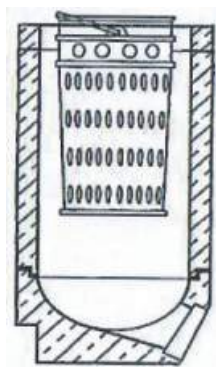

odwodnienie ulic

Standardowym sposobem odwodnienia ulic jest otwarty ściek przykrawężnikowy (rynna).
 Tworzą go krawężnik i pas jezdni przy krawężniku, szerokości do 50 cm. Nawierzchnię ścieku wykonuje się z tego samego materiału jak jezdni lub innego np. kostki kamiennej / betonowej.
 Spadek podłużny rynny przykrawężnikowej powinien wynosić min. 0,5 %.

ściek przykrawężnikowy

Przejęte przez rynnę przykrawężnikową, wody opadowe odprowadzane są punktowo przez wpusty uliczne, a następnie przykanaliki (rury o średnicy min. 150 mm) do sieci kanalizacji deszczowej.

Wpusty uliczne składają się z

- żeliwnego wpustu ściekowego (rusztu prostokątnego lub kwadratowego) klasy min. C250 lub D400, w zależności od warunków komunikacyjnych
- podziemnej studzienki, wykonanej z betonu lub tworzyw sztucznych, w wersji bez osadnika lub z osadnikiem (w celu gromadzenia piasku), z opcją: plus wiadro (dla zatrzymania liści i śmieci ulicznych).

Rozstaw wpustów ulicznych zależy od: spadku niwelety drogi, spadku poprzecznego jezdni oraz klasy drogi.

Minimalny spadek poprzeczny drogi wynosi 2%, jednak ze względu na sprawność odwodnienia zalecana jest wartość 2,5%.

Dla dróg klasy: D, L, Z, G (dojazdowe, lokalne, zbiorcze, główne), szerokości odwadnianej powierzchni do 10 m, spadku poprzecznego 2% zalecany rozstaw wpustów ulicznych wynosi:

Spadki niwelety drogi [%]					
< 0,5 %	0,5 - 0,8 %	0,8 - 1,5 %	1,5 - 3,0 %	3,0 - 6,0 %	> 6,0 %
Maksymalny rozstaw wpustów ulicznych [m]					
8 *	10	12	15	18	22 **

Wpusty uliczne należy stosować w rejonie skrzyżowań dróg oraz przed przejściem dla pieszych.

Uwagi: * ściek pilasty, ** wpust górski (podwójny wpust tj. dwa wpusty jeden za drugim), dla spadku poprzecznego jezdni 2,5% rozstaw wpustów większy o 2 m. (z wyjątkiem ścieku pilastego)